

Kaž Jakob, tať dej tež kuždy mjasy nami k Božej zesczi posnasch. A wot togo zomy my něto wězej gronisch.

Ev. Jana 6, 1—15.

Potom wotejze Jesus na wonu stronu togo Galilejskego morja pschi mělcze Tiberias.

A wěle ludu žěcho ja nim, dokulaž jogo žimy wizechu, kotarež won nad tymi chorymi zynascho.

Jesus pak žěcho gorej na tu goru a šědnu še tam se šwojimi hufnikami.

Wono běchu pak blisko tych žydow jatšch.

Gaž něto Jesus šwojej wozy šwignu a wizecho, až wěle ludu k nomu pschižo, žejo won k Filipušoju: wotkul bužomy klěb kupisch, aby te jědli?

To won pak zašcho jogo k špytowanju, pscheto won šam dere wěžešcho, zo won zynisch kichěšcho.

Filipuš wotgroni jomu: ja dwa stow pětel klěba nějo jim došč, aby kuždy wot nich mały kuš weseł.

Žejo k nomu jaden wot jogo hufnikow, Handrošch, ten bratšch Šchymana Petšcha:

Jaden golazł jo tudy, ten ma pěsch jazmenych klěbow a dvě rybze, ale zo to jo mjasy tať wěle?

Jesus pak zašcho: zynšcho, až še te luže šašědaju. Wono běšcho pak wěle tšchawy na tom mělcze; ga šešědachu še na pěsch towšynt muskich.

Jesus pak wese te klěby a žekowašcho še a resda je tym hufnikam, te hufniki pak tym, kenž še běchu šešědali, teje rownoščě tež wot teju rybkowu, kaťž wěle won kichěšcho.

Gaž woni pak nabešchone běchu, zašcho won k šwojim hufnikam: šgromazčjo te šbydne drobenze, aby še niz něšbrojšo.

Woni šgromazichu togodla a napošnichu dwanašcjo korbow š drobenzami wot tych pěsch jazmenych klěbow, kotarež běchu šubydnušli tym, kenž jědli běchu.

Gaž něto te žłoweki ten žim, kenž Jesus zynil běšcho, wizechu, žachu woni: ten jo šawěrne ten profeta, kenž do togo šwěta pschisch derbi.

Jesus togodla hufnajuzy, až woni kichěli pschisch a jogo popadnušch, aby jogo ku kraloju huzynili, hustupi našpet šam na tu goru.